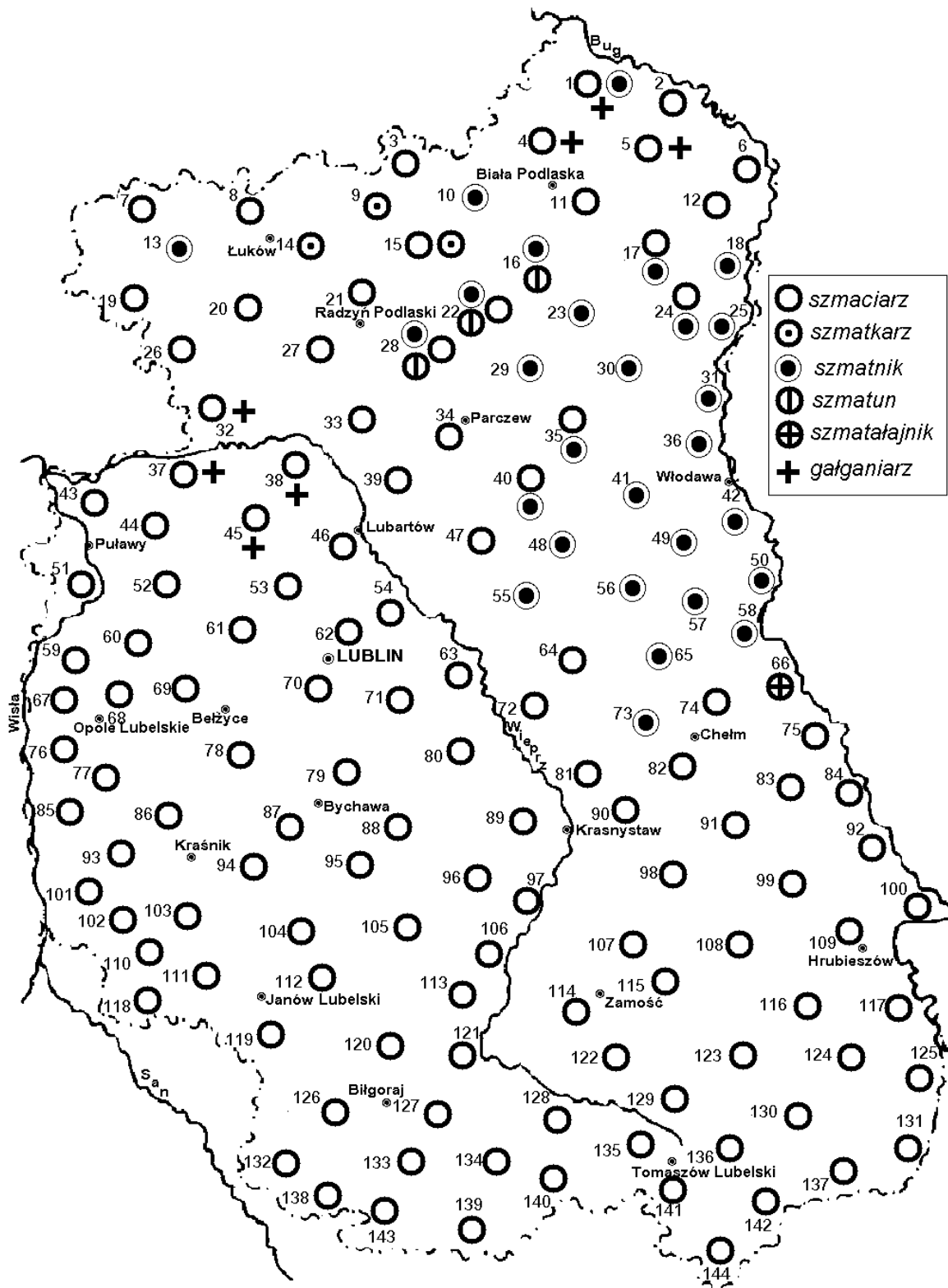

Szmatnik II ‘człowiek, który dawniej jeździł po wsi i kupował stare szmaty’

Mapa 29.

Szmatnik to zbiera szmaty na wymiane za sagany, garki (Żdżary). Szmatnik po wsiach jeździł i kiedyś nic się ni zmarnowało, nawet stare szmaty (Wohyń). Szmatnik, bo un szmaty zbirał (Puchacze). To byli różne zawody, był też taki szmatnik, co za szmatami jechał po wsi, a ludzi wynosili mu (Łomazy).

Źródła: PM, KAGP, MG.

Geografia: Lubelszczyzna północno-wschodnia i środkowo-wschodnia (zob. mapa 29).

D. lp. *szmatnika*; D. lm. *szmatników*; wymowa: *šmatník*.

Por. *gałganiarz, szmaciarz, szmatałajnik, szmatkarz, szmatun*.

Halina Pelcowa, *Słownik gwar Lubelszczyzny*. Tom IX. *Przestrzeń wsi. Ukształtowanie powierzchni. Życie społeczne i zawodowe*, Lublin 2021.

Regionalne dziedzictwo językowe Lubelszczyzny o charakterze etnicznym: Słownik gwar Lubelszczyzny (tomy VI-XII) z dokumentacją leksykograficzną, kartograficzną, ikonograficzną i dźwiękową.

Projekt realizowany w ramach programu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego pod nazwą Narodowy Program Rozwoju Humanistyki na podstawie decyzji nr 0125/NPRH7/H11/86/2018 – w latach 2018-2023.

Kierownik projektu: prof. dr hab. Halina Pelc